

Елисавета Багряна

Любов

Кой си ти, на моя път застанал,
моя сън от клепките прогонил,
моя смях от устните откъснал?
И магия някаква ли стана?
Виждам те на старите икони,
чувам те в съня си нощем късно:
гледаш ме с очи на похитител,
а в гласа ти всеки звук ме гали.
Кой си ти, в духа ми смут запалил –
Мефистотел ли, или Кръстител?

А сърцето мое доверчиво
пее – птичка в разцъфнала градина,
пее – и нарича те: Любими.
И покорна, шепна аз щастлива,
както на Исуса – Магдалина:
– Ето моите ръце – води ме!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11697>]